

**Codul civil
și
legislație conexă
2023**

**Ediție PREMIUM
– august –**

**Codul civil
și
legislație conexă
2023**

Ediție PREMIUM

**Ediție îngrijită
de prof. univ. dr.
Dan Lupașcu**

**Universul Juridic
București
-2023-**

TITLUL PRELIMINAR

Despre legea civilă

Capitolul I

Dispoziții generale

Art. 1. Izvoarele dreptului civil. (1) Sunt izvoare ale dreptului civil legea, uzanțele și principiile generale ale dreptului.

(2) În cazurile neprevăzute de lege se aplică uzanțele, iar în lipsa acestora, dispozițiile legale privitoare la situații asemănătoare, iar când nu există asemenea dispoziții, principiile generale ale dreptului.

(3) În materiile reglementate prin lege, uzanțele se aplică numai în măsura în care legea trimite în mod expres la acestea.

(4) Numai uzanțele conforme ordinii publice și bunelor moravuri sunt recunoscute ca izvoare de drept.

(5) Partea interesată trebuie să facă dovada existenței și a conținutului uzanțelor. Uzanțele publicate în culegeri elaborate de către entitățile sau organismele autorizate în domeniu se prezumă că există, până la proba contrară.

(6) În sensul prezentului cod, prin uzanțe se înțelege obiceiul (cutuma) și uzurile profesionale.

Art. 2. Obiectul și conținutul Codului civil. (1) Dispozițiile prezentului cod reglementează raporturile patrimoniale și nepatrimoniale dintre persoane, ca subiecte de drept civil.

(2) Prezentul cod este alcătuit dintr-un ansamblu de reguli care constituie dreptul comun pentru toate domeniile la care se referă litera sau spiritul dispozițiilor sale.

● **JURISPRUDENȚĂ.** *Dec. ICCJ (SC II) nr. 165/2015* (www.scj.ro): „Potriv. art. 2 alin. (2) NCC, acesta reprezintă dreptul comun în raport de L. nr. 31/1990”.

Dec. ICCJ (SC II) nr. 1051/2018 (www.scj.ro): „39. (...) potrivit art. 2 alin. (1) NCC, acest act normativ reglem. raporturile patrimoniale și nepatrimoniale dintre persoane, ca subiecte de drept civil. Aceasta înseamnă că sunt reglem. raporturile dintre persoane care se află pe poziții de egalitate, în regim de drept privat, iar nu în regim de drept public. 40. Chiar dacă în alin. (2) al aceluiași art. se arată că acest act normativ constituie dreptul comun pentru toate domeniile la care se referă litera sau spiritul disp. sale, nu se poate face o extrapolare a aplicării a acestor disp. și la situațiile în care se aplică dreptul public, în cauza de față disp. NCPP, respectiv ale L. nr. 304/2004. 41. În speța de față recurentul-reclamant invocă aplicabilitatea unor norme de drept privat, or, magistrații care au intrat în raporturi juridice cu acesta au făcut-o în baza unor norme de drept public, cu referire la persoanele despre care există suspiciuni că au săvârșit fapte prevz. de legea penală. Ca atare, nu pot fi aplicabile disp. art. 1373 rap. art. 1349 NCC. 42. (...) art. 1 alin. (1) și (3) și art. 4 alin. (1) L. nr. 304/2004 nu au relevanță sub aspectul existenței unui raport de prepușenie între magistrați și Statul Român, aceste raporturi fiind specifice dreptului privat iar nu dreptului public, cum sunt normele prevz. de L. nr. 304/2004. 43. Nerelevante sunt și referirile la art. 1 alin. (1) și (2) NCC, deoarece, așa după cum rezultă chiar din text, aceste disp. se referă la izvoarele dreptului civil, neavând legătură cu dreptul public, așa după cum este cazul raporturilor dintre recurentul-reclamant și magistrații care au instrumentat cauza penală în care acesta a fost cercetat și, respectiv, judecat”.

Art. 3. Aplicarea generală a Codului civil. (1) Dispozițiile prezentului cod se aplică și raporturilor dintre profesioniști, precum și raporturilor dintre aceștia și orice alte subiecte de drept civil.

(2) Sunt considerați profesioniști toți cei care exploatează o întreprindere.

(3) Constituie exploatarea unei întreprinderi exercitarea sistematică, de către una sau mai multe persoane, a unei activități organizate ce constă în producerea, administrarea ori înstrăinarea de bunuri sau în prestarea de servicii, indiferent dacă are sau nu un scop lucrativ.

● **LPA (L. nr. 71/2011 pt. punerea în aplic. a NCC – M. Of. nr. 409 din 10 iunie 2011; cu modif. ult.). Art. 8. (1)** Noțiunea de «profesionist» prevăz. la art. 3 NCC include categoriile de comerciant, întreprinzător, operator economic, precum și orice alte persoane autorizate să desfășoare activități economice sau profesionale, astfel cum aceste noțiuni sunt prevăz. de lege, la data intrării în vigoare a NCC.

● **UNIFICARE PRACTICĂ JUDICIARĂ.¹⁾ V.: I.2. Posibilitatea deschiderii procedurii insolvenței, cf. L. nr. 85/2014, față de asociațiile înființate cf. O.G. nr. 26/2000; II.3. Competența materială procesuală a SC II, specializată în litigii cu profesioniști, sau a SCAF, în cauzele având ca obiect obligația de a face (Minuta întâlnirii președinților secțiilor specializate [foste comerciale] – ICCJ) și CA, dedicată dezbaterii problemelor de practică neunitară în materia litigiilor cu profesioniști și insolvenței; Buc., 24-25 oct. 2022, inm-lex.ro).**

Art. 4. Aplicarea prioritărilor a tratatelor internaționale privind drepturile omului. (1) În materiile reglementate de prezentul cod, dispozițiile privind drepturile și libertățile persoanelor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Constituția, Declarația Universală a Drepturilor Omului, pactele și celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și prezentul cod, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care prezentul cod conține dispoziții mai favorabile.

● **CEDO (ratif. L. nr. 30/1994 priv. ratif. CEDO și a protocoalelor adiționale la această conv. – M. Of. nr. 135 din 31 mai 1994; cu modif. ult.). Art. 1. Obligația de a respecta drepturile omului.** În alte părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în T. I al prezentei convenții.

V. **CtEDO-23.022/13** (infra, art. 33 L. nr. 272/2004).

Art. 5. Aplicarea prioritărilor a dreptului Uniunii Europene. În materiile reglementate de prezentul cod, normele dreptului Uniunii Europene se aplică în mod prioritar, indiferent de calitatea sau statutul părților.

Capitolul II

Aplicarea legii civile

Art. 6. Aplicarea în timp a legii civile. (1) Legea civilă este aplicabilă cât timp este în vigoare. Aceasta nu are putere retroactivă.

(2) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a legii noi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de lege în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.

(3) Actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate la data intrării în vigoare a legii noi sunt supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficiente potrivit dispozițiilor legii noi.

(4) Prescripțiile, decăderile și uzucapiunile începute și neîmplinite la data intrării în vigoare a legii noi sunt în întregime supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

¹⁾ Minutela la care se face trimitere în prezenta culegere pot fi consultate pe site-ul oficial al Institutului Național al Magistraturii (*inm-lex.ro*), în cadrul secțiunii *Unificare practică judiciară*.

(5) Dispozițiile legii noi se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare.

(6) Dispozițiile legii noi sunt de asemenea aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, din căsătorie, filiație, adopție și obligația legală de întreținere, din raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a legii noi.

● **LPA. Art. 3.** *Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a NCC nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.* **Art. 4.** *La data intrării în vigoare a NCC, actele juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate, prevăz. de CC 1864, precum și de alte acte normative, rămân supuse dispozițiilor legii vechi, neputând fi considerate valabile ori, după caz, eficiente potrivit NCC sau dispozițiilor prezentei legi.* **Art. 5. (1)** *Disp. NCC se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare. (2) Disp. NCC sunt aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acestuia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, din căsătorie, filiație, adopție și obligația legală de întreținere, din raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a NCC.*

● **RIL. Dec. ICCJ (RIL) nr. 1/2014** (M. Of. nr. 283 din 17 aprilie 2014): „În interpr. și aplic. disp. art. 5, art. 201 și art. 223 L. nr. 71/2011 pt. punerea în aplic. a NCC și ale art. 6 alin. (4), art. 2.512 și art. 2.513 NCC, stabilește că prescripțiile extinctive începute anterior datei de 1 oct. 2011, împlinite ori neîmplinite la aceeași dată, rămân supuse disp. art. 18 Decr. nr. 167/1958 priv. prescripția extintivă [abrog.]. (...) astfel încât atât instanțele de judecată, din oficiu, cât și părțile interesate pot invoca excepția prescripției extinctive, indiferent de stadiul procesual, chiar în litigii începute după 1 oct. 2011”.

Dec. ICCJ (RIL) nr. 13/2022 (M. Of. nr. 907 din 15 septembrie 2022): „(...) în interpr. art. 120 O.U.G. nr. 99/2006 rap. art. 405 alin. (1) CPC 1865, art. 706 alin. (1) NCPC, art. 201 L. nr. 71/2011 și art. 6 alin. (1), (4) și (5) NCC corob. art. 1 alin. (2) Decr. nr. 167/1958 [abrog.] și art. 2.504 alin. (1) NCC (...): 1. Regimul juridic aplicabil prescripției dreptului de a obține executarea silită a ipotecii este guvernat de normele de drept substanțial în vigoare la momentul nașterii dreptului creditorului ipotecar de a obține executarea creanței garantate, fiind lipsită de relevanță norma procesuală aplicabilă procedurii de executare silită. 2. Dreptul de a obține executarea silită în temeiul contractului de ipotecă se stinge, pe cale accesorie, prin efectul prescripției executării silită a creanței întemeiate pe contractul de credit, dacă aceasta din urmă începe să curgă anterior datei de 1 oct. 2011. 3. În cazul în care prescripția dreptului de a obține executarea silită a creanței garantate începe să curgă după 1 oct. 2011 (inclusiv), executarea silită a ipotecii nu se stinge, pe cale accesorie, chiar dacă dreptul de a obține executarea silită a creanței principale este prescrist, situație în care termenul de prescripție aplicabil este de: 3 ani, potrivit art. 405 alin. 1 tz. I CPC 1865, dacă prescripția dreptului creditorului ipotecar de a obține executarea silită în temeiul contractului de credit a început să curgă în intervalul 1 oct. 2011-14 feb. 2013; 10 ani, potrivit art. 706 alin. (1) tz. II NCPC, dacă prescripția dreptului creditorului ipotecar de a obține executarea silită în temeiul contractului de credit a început să curgă după 15 feb. 2013 (inclusiv)”.

● **CONSTITUȚIA ROMÂNIEI. Art. 15. Universalitatea.** (2) *Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*

● **JURISPRUDENȚĂ. Dec. ICCJ (SC I) nr. 1273/2013** (www.scj.ro): „deși cererea de chemare în judecată este formulată ulterior intrării în vigoare a NCC, faptele reclamate sunt săvârșite

anterior acestei date, astfel că sunt aplicabile prevederile CC 1865, sens în care prevede art. 6 alin. (2) NCC”.

Dec. ICCJ (SC I) nr. 2933/2014 (www.scj.ro): „Este necesar a se observa, cu titlu preliminar, că recurenta a invocat atât prev. ale CC 1864, cât și ale NCC. Din această perspectivă, se impune a se sublinia faptul că art. 5 L. nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a NCC stipulează că «(1) Disp. NCC se aplică tuturor actelor și faptelor încheiate sau, după caz, produse ori săvârșite după intrarea sa în vigoare, precum și situațiilor juridice născute după intrarea sa în vigoare. (2) Disp. NCC sunt aplicabile și efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acestuia, derivate din starea și capacitatea persoanelor, din căsătorie, filiație, adopție și obligația legală de întreținere, din raporturile de proprietate, inclusiv regimul general al bunurilor, și din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a NCC». Așadar, unei situații litigioase i se aplică dispozițiile legii în vigoare la momentul nașterii acesteia, cu particularitatea prevăzută la alin. (2) al textului citat, neputându-se solicita aplicarea concomitentă a unor texte de lege ce se succed în timp”.

Dec. ICCJ (SC I) nr. 606/2018 (www.scj.ro): „Textul legal evocat [art. 6 alin. (4) NCC] conține sintagma «în întregime», rezultă că legea sub imperiul căreia prescripția a început să curgă va governa atât aspectele de drept material, cât și pe cele de drept procesual referitoare la prescripție”.

Dec. ICCJ (RIL) nr. 2/2023 (M. Of. nr. 371 din 2 mai 2023): „Art. 6 NCC obligă la aplicarea efectivă a legii începând cu data intrării ei în vigoare, chiar dacă aceasta prevede efecte viitoare pentru situații juridice născute anterior intrării în vigoare, în condițiile în care aceasta este voința legiuitorului. Aplicarea imediată și efectivă a legii noi nu aduce atingere principiului neretroactivității legii noi, prevăzut de art. 15 Constituția României, atunci când efectele unei activități ce aparține trecutului sunt valorificate în noul act normativ, în sensul că legea nouă atribuie efecte viitoare unor situații juridice născute înainte de intrarea în vigoare a acesteia, dar care încă nu sunt consumate, ci sunt în curs de desfășurare”.

Art. 7. Teritorialitatea legii civile. (1) Actele normative adoptate de autoritățile și instituțiile publice centrale se aplică pe întreg teritoriul țării, afară de cazul în care se prevede altfel.

(2) Actele normative adoptate, în condițiile legii, de autoritățile și instituțiile administrației publice locale se aplică numai în raza lor de competență teritorială.

● **DISPOZIȚII CONEXE. L. nr. 84/1992** priv. regimul zonelor libere (M. Of. nr. 182 din 30 iulie 1992; cu modif. ult.): „**Art. 2.** (1) Zona liberă este o zonă geografică a teritoriului României, în care operatorii economici desfășoară activități, iar persoanele, mărfurile, mijloacele de transport și alte bunuri se supun prevederilor legislației vamale unionale și naționale”.

Art. 8. Extrateritorialitatea legii civile. În cazul raporturilor juridice cu element de extraneitate, determinarea legii civile aplicabile se face ținându-se seama de normele de drept internațional privat cuprinse în cartea a VII-a din prezentul cod.

Capitolul III

Interpretarea și efectele legii civile

Art. 9. Interpretarea legii. (1) Cel care a adoptat norma civilă este competent să facă și interpretarea ei oficială.

(2) Norma interpretativă produce efecte numai pentru viitor.

(3) Interpretarea legii de către instanță se face numai în scopul aplicării ei în cazul dedus judecății.

● **DISPOZIȚII CONEXE. L. nr. 24/2000** priv. normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, rep. (M. Of. nr. 260 din 21 aprilie 2010; cu modif. ult.): „**Art. 69. Interpretarea legală.** (1) Intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează

printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispoziții interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărui sens trebuie clarificat.

(2) Interpretarea legală intervenită potrivit alin. (1) poate confirma sau, după caz, infirma ori modifica interpretările judiciare, arbitrale sau administrative, adoptate până la aceea dată, cu respectarea drepturilor câștigate”.

Art. 10. Interzicerea analogiei. Legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiuni civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege.

Art. 11. Respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri. Nu se poate deroga prin convenții sau acte juridice unilaterale de la legile care interesează ordinea publică sau de la bunele moravuri.

• **CONSTITUȚIA ROMÂNIEI. Art. 1. Statul român.** (5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

Art. 12. Libertatea de a dispune. (1) Oricine poate dispune liber de bunurile sale, dacă legea nu prevede în mod expres altfel.

(2) Nimeni nu poate dispune cu titlu gratuit, dacă este insolvabil.

Art. 13. Renunțarea la drept. Renunțarea la un drept nu se prezumă.

• **DISPOZIȚII CONEXE. CM: „Art. 38. Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege. Orice tranzacție prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute de lege salariaților sau limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate”.**

RIL. Dec. ICCJ (RIL) nr. 5/2015 (M. Of. nr. 234 din 6 aprilie 2015): „În interpr. și aplic. disp. art. 6 alin. (7¹) O.G. nr. 12/2008 priv. organiz. și finanț. rezidențiatului, aprob. cu modif. și compl. prin L. nr. 179/2008, respectiv art. 18 alin. (8) O.G. nr. 18/2009 priv. organiz. și finanț. rezidențiatului, aprob. prin L. nr. 103/2012, cu compl. ult., rap. art. 38 și art. 159 CM, rep., cu modif. și compl. ult., sintagma «cheltuieli de personal» nu include salariile primite de medicul rezident pentru munca desfășurată în perioada rezidențiatului, iar drepturile salariale încasate nu pot fi restituite cu titlu de cheltuieli ocazionale de pregătirea profesională, în situația în care medicul rezident nu își respectă obligația asumată de a continua raporturile de muncă pentru o anumită perioadă cu spitalul în care a desfășurat programul de rezidențiat, chiar dacă o atare clauză ar fi prevăzută în actul adițional la contractul individual de muncă, încheiat în condițiile art. 196 alin. (2) CM, rep., cu modif. și compl. ult.”.

HP. Dec. ICCJ (DCD) nr. 19/2019 (M. Of. nr. 573 din 12 iulie 2019): „În interpr. și aplic. art. 10, art. 38, art. 57, art. 134 alin. (1) și art. 254 alin. (3) și (4) CM, rep., cu modif. și compl. ult., stipularea clauzei penale în contractul individual de muncă sau într-un act adițional al acestuia, prin care este evaluată paguba produsă angajatorului de salariat din vina și în legătură cu munca sa, este interzisă și este sancționată cu nulitatea clauzei astfel negociate”.

Art. 14. Buna-credință. (1) Orice persoană fizică sau persoană juridică trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile civile cu bună-credință, în acord cu ordinea publică și bunele moravuri.

(2) Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

• **CONSTITUȚIA ROMÂNIEI. Art. 57. Exercițarea drepturilor și a libertăților.** Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

Art. 15. Abuzul de drept. Niciun drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei-credințe.

• **CEDO. Art. 17. Interzicerea abuzului de drept.** Nici o dispoziție din prezenta convenție nu poate fi interpretată ca implicând, pentru un stat, un grup sau un individ, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau de a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau a libertăților recunoscute de prezenta convenție sau de a aduce limitări mai ample acestor drepturi și libertăți decât acelea prevăzute de această convenție.

• **CDFUE. Art. 54. Interzicerea abuzului de drept.** Nici una dintre dispozițiile prezentei carte nu trebuie să fie interpretată ca implicând vreun drept de a desfășura orice activitate sau de a îndeplini orice act îndreptat împotriva oricăruia dintre drepturile și libertățile recunoscute prin prezenta carte sau de a le impune restrângeri mai ample decât cele prevăzute prin prezenta cartă.

Art. 16. Vinovăția. (1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru faptele sale săvârșite cu intenție sau din culpă.

(2) Fapta este săvârșită cu intenție când autorul prevede rezultatul faptei sale și fie urmărește producerea lui prin intermediul faptei, fie, deși nu îl urmărește, acceptă posibilitatea producerii acestui rezultat.

(3) Fapta este săvârșită din culpă când autorul fie prevede rezultatul faptei sale, dar nu îl acceptă, socotind fără temeii că nu se va produce, fie nu prevede rezultatul faptei, deși trebuia să îl prevadă. Culpă este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

(4) Atunci când legea condiționează efectele juridice ale unei fapte de săvârșirea sa din culpă, condiția este îndeplinită și dacă fapta a fost săvârșită cu intenție.

Art. 17. Eroarea comună și invincibilă. (1) Nimeni nu poate transmite sau constitui mai multe drepturi decât are el însuși.

(2) Cu toate acestea, când cineva, împărtășind o credință comună și invincibilă, a considerat că o persoană are un anumit drept sau o anumită calitate juridică, instanța judecătorească, ținând seama de împrejurări, va putea hotărî că actul încheiat în această stare va produce, față de cel aflat în eroare, aceleași efecte ca și când ar fi valabil, afară de cazul în care desființarea lui nu i-ar cauza niciun prejudiciu.

(3) Eroarea comună și invincibilă nu se prezumă.

(4) Dispozițiile prezentului articol nu sunt aplicabile în materie de carte funciară și nici în alte materii în care legea reglementează un sistem de publicitate.

Capitolul IV

Publicitatea drepturilor, a actelor și a faptelor juridice

Art. 18. Obiectul publicității și modalitățile de realizare. (1) Drepturile, actele și faptele privitoare la starea și capacitatea persoanelor, cele în legătură cu bunurile care aparțin acestora, precum și orice alte raporturi juridice sunt supuse publicității în cazurile expres prevăzute de lege.

(2) Publicitatea se realizează prin cartea funciară, Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare [Registrul Național de Publicitate Mobiliară], denumită în cuprinsul prezentului cod și arhivă, prin registrul comerțului, precum și prin alte forme de publicitate prevăzute de lege.

• **DISPOZIȚII CONEXE. L. nr. 265/2022 priv. registrul comerțului și pt. modif. și compl. altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului (M. Of. nr. 750 din 26 iulie 2022; cu modif. ult.): „Art. 19. (3) Rolul principal al ONRC este de a organiza serviciul public de interes general de realizare a publicității prin registrul comerțului, potrivit disp. art. 18 alin. (2) NCC (...), a actelor și faptelor profesioniștilor prevăz. de lege”.**

Art. 19. Condițiile de publicitate. (1) Procedura și condițiile de publicitate se stabilesc prin lege.

(2) Îndeplinirea formalității de publicitate poate fi cerută de orice persoană, chiar dacă este lipsită de capacitatea de exercițiu.

(3) Orice renunțare sau restrângere a dreptului de a îndeplini o formalitate de publicitate, precum și orice clauză penală sau altă sancțiune stipulată pentru a împiedica exercitarea acestui drept sunt considerate nescrise.

(4) Nimeni nu poate invoca faptul că nu a cunoscut dreptul, actul sau faptul supus publicității, dacă formalitatea de publicitate a fost legal îndeplinită.

• **LPA. Art. 8¹.** *Existența unui litigiu sau înscrierea lui în registrele publice prevăzute de lege nu împiedică efectuarea formalităților de publicitate.*

Art. 20. Efectele publicității. (1) Publicitatea asigură opozabilitatea dreptului, actului, faptului, precum și a oricărui alt raport juridic supus publicității, stabilește rangul acestora și, dacă legea prevede în mod expres, condiționează constituirea sau efectele lor juridice.

(2) Între părți sau succesorii lor, universal ori cu titlu universal, după caz, drepturile, actele sau faptele juridice, precum și orice alte raporturi juridice produc efecte depline, chiar dacă nu au fost îndeplinite formalitățile de publicitate, afară de cazul în care prin lege se dispune altfel.

(3) Publicitatea nu validează dreptul, actul sau faptul supus ori admis la publicitate. Cu toate acestea, în cazurile și condițiile expres prevăzute de lege, ea poate produce efecte achizitive în favoarea terților dobânditori de bună-credință.

(4) Publicitatea nu întrerupe cursul prescripției extinctive, afară de cazul în care prin lege se dispune altfel.

Art. 21. Prezumțiile. (1) Dacă un drept, act sau fapt a fost înscris într-un registru public, se prezumă că el există, cât timp nu a fost radiat sau modificat în condițiile legii.

(2) În cazul în care un drept, act sau fapt a fost radiat, se prezumă că el nu există.

Art. 22. Lipsa publicității. Sancțiuni. (1) Dacă formalitatea de publicitate nu a fost realizată, iar aceasta nu era prevăzută de lege cu caracter constitutiv, drepturile, actele, faptele sau alte raporturi juridice supuse publicității sunt inopozabile terților, afară de cazul în care se dovedește că aceștia le-au cunoscut pe altă cale.

(2) Atunci când legea prevede că simpla cunoaștere de fapt nu suplinește lipsa de publicitate, absența acesteia poate fi invocată de orice persoană interesată, inclusiv de terțul care a cunoscut, pe altă cale, dreptul, actul, faptul sau raportul juridic supus publicității.

(3) În toate cazurile însă, simpla cunoaștere a dreptului, actului, faptului sau raportului juridic nu suplinește lipsa de publicitate față de alte persoane decât terțul care, în fapt, le-a cunoscut.

Art. 23. Concursul dintre formele de publicitate. Dacă un drept, act, fapt sau orice raport juridic este supus în același timp unor formalități de publicitate diferite, neefectuarea unei cerințe de publicitate nu este acoperită de îndeplinirea alteia.

Art. 24. Consultarea registrelor publice. Orice persoană, chiar fără a justifica un interes, poate, în condițiile legii, să consulte registrele publice privitoare la un drept, act, fapt sau o anumită situație juridică și să obțină extrase sau copii certificate de pe acestea.